

DOM, KDE SA TO ROBÍ DOBRE

(Hra v deviatich obrazoch)

Osoby:

FRANKIE

PEGGY

WRITE

BLACK

LISA

ED

JOSS (vystupujúca pod menom LULLU)

BRENDA

ČAŠNÍK (z kaviarne Michael's place)

1. obraz

Frankie a jeho priatelia

FRANKIE: Volám sa Frankie. Zpočiatku som pracoval v zeleninárskej firme Trout- company. Po dvoch mesiacoch ma to ale prestalo baviť. Moja mama sa volá Emma a pracuje v advokátskej poradni Jimma Ostana. Toto je môj kamarát Edd.

(ED zamyslene prejde po javisku.)

FRANKIE: Mám rád park na 4 avenue, plastické poháre, cheesburgre z kúskom anglickej slaniny, zelené autá a nové banky. Mám rád Peggy - Peggy je fajn. Niektorí ľudia hovoria, že drogy sú svinstvo. My u nás si to nemyslíme. Ed hovorí, že si každý môže robiť, čo chce. Eda mám rád. Ed toho veľa vie. Mám rád ľudí, ktorí toho veľa vedia. Nemám rád ľudí, ktorí si myslia, že toho veľa vedia, a pritom toho vedia menej ako hocikto iný. Ed a ja sme dobrí kamaráti. On vždy vie všetko zariadiť tak, ako treba. Niekedy sa stáva, že musíme utekať, aby nás nechytíli. Ed vždy vie, kam sa schovať. Vždy sme im prešli cez rozum. Ed a ja sme dealery drog: Vyzdvihneme zásielku a potom to rozhodíme medzi našich klientov. Je to obchod. Ed vždy vie, ako na to. Postupne sa učím, ktorí ľudia sú dobrí, a ktorí zlí. Niektorí ľudia vedia podraziť svojho kamaráta. Takýchto ľudí nemám rád. Kamarátil som sa s istým Jackom. Požičal si od Eda prachy a vyfúkol nám spreď nosa jednu zásielku. Aj keď vravel, že to potreboval pre istých svojich známych, bol to podraz. „Je to podraz“, vravel som mu, „ako v tom filme Podraz, poznáš ten Film? - Podraz?“ Ed povedal, aby som ho nechal tak. Ed má pravdu. Jackovi som povedal, že to, čo urobil je podraz, ako v tom filme: „Podraz“ a s podrazákmi ja sa nestýkam. Mám rád veci, ktoré sú jasné. Nech každý koná priamo, a nech každý povie čo si myslí. Potom si každý môže robiť, čo chce.

PEGGY (objaví sa zo zadu, je rozpačitá): Ahoj, Frankie!

FRANKIE: Toto je Peggy. Peggy je fajn. (Obráti sa na Peggy.) Ahoj, Peggy.

PEGGY: Bola som vonku, hmmm?... Akurát som prišla, Hmmm. Mám sa dobre! ...Dlho tu sedíš? Hmmm? Nemal by si dlho len tak sedieť, bude ťa bolieť chrbát.

FRANKIE: Peggy vždy vie, čo potrebujem. Mám ju rád, lebo toho veľa vie. (Obráti sa na Peggy.) Dnes som mal dobrý deň. Boli sme s Edom kupovať koberec. Ani si nevieš predstaviť, v akých farbách sa také koberce vyrábajú. Môžeš si vybrať koberec v jednej farbe a tie majú vo všetkých farbách a odtieňoch. Ale to nie je všetko! Potom nasledujú koberce dvojfarebné, viacfarebné a vzorované. Vzorované sú viacfarebné, ale tých vzorov je zase strašne veľa. Vybrali sme koberec, ktorý má všetky farby a všetky vzory.

PEGGY: Videla som. Hmmm? Veľmi sa mi páči.

FRANKIE: To je dobre, Peggy. Som rád. (K divákovi) Peggy má výborný vkus. Vie, čo je pekné, a čo nie. Peggy vždy povie, keď sa jej niečo páči.

PEGGY: Mám chvíľu času. Môžeme sa rozprávať - keď chceš.

FRANKIE: Jasné, Peggy.

PEGGY: Chcela som... vieš, hmmm? Ľudia chodia autami na weekend za mesto...

FRANKIE: Správne, Peggy. Ľudia chodia autami na weekend za mesto, aby si oddýchli od hluku a práce a svojich bytov. Majú chaty, alebo malé domy. Väčšinou niekde v lese. Páči sa mi to. Myslím si, že je to tak správne.

PEGGY: Aj my by sme...

FRANKIE (k divákovi): Peggy si myslí, že keby sme sa vzali, tiež by sme mohli..., ja som sa ale ešte nerozhodol. Peggy je fajn, ale... Ed hovorí, že keď si zavesíš na krk ženskú, vycicia ti krv.

PEGGY: Pôjdem, hmmm? Prídem možno neskôr. Ahoj, Frankie!

FRANKIE: Ahoj, Peggy. (Peggy odchádza.) Mojimi kamarátmi sú ešte Black a Write. Black a Write sú tvrdí chlapi. Mám ich rád, pretože všetko riešia s chladnou hlavou. Ukážem vám epizódu z Blackovho života.

(FRANKIE odbehne za portál, vytlačí odtiaľ na kolieskach ženu sediacu za veľkou pokladňou, na ktorej je napísané: "POST". Z predu sa objaví BLACK s revolverom, zastrelí ženu a z pokladne jej vyberie peniaze. Odchádza.)

Black to robí dobre. Myslím si, že má štýl. Ukážem vám epizódu z Writeovho života.

(FRANKIE opäť odbehne, k mŕtvej žene s pokladňou, dotlačí ďalšiu. Na pokladni je napísané: "MODERN". Zo zadu sa prikradie WRITE, zastrelí ženu a vezme jej peniaze.)

Write! Robíš to dobre!

WRITE: Díky, Frankie!

FRANKIE: Myslím si, že máš štýl.

WRITE: Ďakujem ti, Frankie.

FRANKIE: Black a Write to robia dobre. Mám ich rád. Myslím si, že majú štýl.

2. obraz:

Prvý dialóg Blacka a Writea

BLACK: Dnes nám to vyšlo.

WRITE: Nehovor, že dnes nám to vyšlo.

BLACK: Čo zase máš!

WRITE: Nič. Len nehovor, že dnes nám to vyšlo. Dnes nám to vyšlo, zajtra nemusí, tak nehovor, že dnes nám to vyšlo. Hovor radšej, že dnes nám to vyšlo, zajtra nemusí.

BLACK: Ako si prišiel na to, že zajtra nám to nevyjde? Zatiaľ nám to vždy vyšlo.

WRITE: Zatiaľ nám to vždy vyšlo, ale zajtra nemusí.

BLACK: Dobre. Nechajme to tak.

WRITE: Necháme to tak?!

BLACK: Áno, nechajme to tak.

BLACK: Dobre. (Pauza.) Lisa má vši.

WRITE: Odkiaľ vieš, že Lisa má vši.

BLACK: Tak, ... viem.

WRITE: Keby mala Lisa vši, vedel by som to aj ja.

BLACK: Odkiaľ by si to ty vedel?!

WRITE: Čo odkiaľ by som vedel?

BLACK: Odkiaľ by si vedel, že Lisa má vši, keby ich mala?!

WRITE: Lebo by som ich mal aj ja.

BLACK: Odkiaľ vieš, že ich nemáš?

WRITE: Prečo by som mal mať vši?

BLACK: Lebo si všivák.

WRITE: Nechajme to tak!

BLACK: Necháme to tak?

WRITE: Áno, nechajme to tak!

BLACK: Dobre.

(Pauza.)

WRITE: Lisa nemôže mať vši! Neviem si predstaviť, že by Lisa mala vši!!

BLACK: Na to ti vši kašlú.

WRITE: Nehovor: „Na to ti vši kašlú.“!

BLACK: Tak čo mám hovoriť?

WRITE: Nehovor, že Lisa má vši.

BLACK: Pre istotu by sme sa mali na Lisu vykašľať.

WRITE: Ako to myslíš, Black?

BLACK: Nechajme ju tak.

WRITE: Nechajme ju tak?

BLACK: Áno, nechajme ju tak.

WRITE (po pauze): Mne je to jedno. Ako chceš.

BLACK: Fajn. Som rád, že sme sa dohodli.

(Pauza.)

WRITE: Mali sme vojsť zadným vchodom. Všade okolo sú špicli. Mohli nás sledovať.

BLACK: Nebuď mäkký, Write. Čo také by nám mohli urobiť?

WRITE: Ty si nejaký frajer, Black. Dávaj si pozor, lebo keď sa nenájde nikto, kto ti prerazí hubu, tak to budem ja.

BLACK: Prestaň, Write! Sú to hlúpe vtipy. Radšej si rozdeľme prachy.

WRITE: Tu máš polovicu.

BLACK: Odkiaľ vieš, že je to polovica?

WRITE: Počítal som to.

BLACK: Kedy?!

WRITE: Ako to myslíš, KEDY?

BLACK: Kedy si to, ty všivák, stihol spočítať !?

WRITE: Tak. Jednoducho som to stihol a keď nie si spokojný s polovicou, tak neber nič.

BLACK: Som spokojný s polovicou, ale kedy si to, ty všivák, stihol spočítať ?!

WRITE: Myslíš si, že neviem počítať. To si myslíš?

BLACK: Myslím si, že vieš počítať, ale...

WRITE: Myslíš si, že nepoznám matematiku. To si myslíš?

BLACK: Myslím si, že poznáš matematiku, ale ...

WRITE: Tak teda, ak nie si spokojný s polovicou, neber nič!

BLACK: Daj sa vypchať, Write.

(Pauza.)

WRITE: Som myslel, že by sme mohli dnes oslavovať vydarenú akciu. Platiť som chcel ja. Preto som to prepočítal takto.

BLACK: Nemôžem za to, čo si ty myslíš. Nemôžeme predsa oslavovať každý deň. Dnes idem spať.

WRITE: Prečo stále spíš, Black?!

BLACK: Len tak. Baví ma stále spať.

WRITE: Mňa by to teda nebavilo.

BLACK: No a čo?

WRITE: Čo „no a čo“?

BLACK: Počúvaj ma, Write. Dnes nám to vyšlo a ty sa pýtaš, prečo stále spím, tak ja hovorím, že dnes nám to vyšlo, tak teda na konci dňa spím. Tak čo?! Je to úplne normálne. Dnes nám to vyšlo, tak na konci dňa spím. Tak a ty hovoríš, že by ťa to teda nebavilo a ja hovorím „No a čo?“, tak a ty hovoríš, „čo no a čo?“, tak ja hovorím, že dnes nám to vyšlo, tak na konci dňa idem spať. Je to normálne!!

WRITE: No a čo?

BLACK: Write!! Dnes nám to vyšlo, čo neznamena nič iné, iba, že dnes nám to vyšlo, tak a teda keď nám to zatiaľ vždy vyšlo, to znamená iba, že nám to vždy vyšlo zatiaľ, ...a teda, že to robíme dobre. Tak, robíme to dobre, Write, čo znamená presne to, že to robíme dobre.

WRITE: Nerozumiem, Black.

BLACK: Naposledy, Write!!! Robíme to dobre, čo ale neznamena, že ty, Write, nie si všivák!

WRITE: Teda to?

BLACK: Áno, to!

(Pauza.)

WRITE: Poďme za Frankiem. Dnes mal dostať zásielku.

BLACK: Franka mám rád. Poďme za ním.

WRITE: Ty, Black. Mám pocit, že kšefty nám už dlho idú dobre. To neznamena nič iné, len že to robíme dobre. Robíme to dobre, Black!

BLACK: Robíme to dobre, Write.

3.obraz:

Peggy a jej škola

FRANKIE: Páči sa mi, že sa Peggy rozhodla dávať, to čo vie tým, ktorí to potrebujú. Peggy si zriadila súkromnú školu. Som rád, že Peggy konečne našla zadosťučinenie, pretože práca, ktorú robí ju síce uspokojuje, ale vôbec ju nenaplní. Som presvedčený, že Peggy sa potrebuje so svojimi poznatkami podeliť s ostatnými. Preto ju mám rád. Peggy je šľachetná. Peggy je fajn.

(PEGGY vstupuje na javisko aj s tromi mladými dievčatami LULU, LISOU a BRENDOU.)

PEGGY: Tak teda ak ste s chlapom, jediné, čo je dôležité, je aby ste ho vybavili rýchlo. To je jediné, čo je dôležité. Pretože čím rýchlejšie toho chlapa vybavíte, tým skôr môžete vybaviť ďalšieho chlapa. Pretože, keď už sa chlap raz odbaví, je vybavený. To je jediné, čo je dôležité.

FRANKIE: Peggy to robí dobre, Peggy to robí veľmi dobre!

PEGGY: Nikdy sa nezamilujte do chlapov, ktorých práve vybavujete.

To je jediné, čo je dôležité. Pretože ak sa raz do toho chlapa zamilujete, nikdy viac vám už nezaplatí - bude to mať zadarmo. To je jediné, čo je dôležité. Ale keď sa už raz stane, že sa zamilujete do toho chlapa, ktorého práve vybavujete, nikdy mu to nedajte najavo, keď ho odbavujete - jednajte ako obyčajne - vzdychajte a stonajte, potom sa zaškriabnite do jeho zadku a zajačte deväť, alebo desaťkrát. To je jediné, čo je dôležité, jednajte, ako obyčajne. Pretože ak urobíte niečo iné, akože ho poprosíte, aby spomalil, alebo vás pobozkal, hneď sa všetko dovŕti a nikdy viac vám už nebude platiť - to je jediné, čo je dôležité. Keď sa už raz stane, že ste sa do chlapa, ktorého vybavujete zamilovali, musíte zmeniť celú stratégiu. To je jediné, čo je dôležité. Nikdy s ním nelezte do postele hneď. Najprv si nechajte zaplatiť večeru, opite ho, ale len trochu, aby potom aspoň niečo vydržal. Musí byť tak unavený, aby už po prvom kole zaspal. To je jediné, čo je dôležité. Hneď potom ho pritulíte a hladte - zaplatí vám viac. Vždy ho pochváľte a porovnajte s Marlonom Brandom z Posledného tanga v Paríži. To je jediné, čo je dôležité. Nekradnite mu peniaze, keď spí. Prichádzate tak o zákazníka. Vždy sa umývajte a nepoužívajte lacné parfémny. To je jediné, čo je dôležité. Majte sa napozore pred chorobami. Necpite sa liekmi, škodí to pleti.

FRANKIE: Peggy to robí dobre. Peggy to robí veľmi dobre.

LULU: Ja som jednému tak hryzla do penisu, že ma zbil a poslal do čerta.

PEGGY: Nesmejte sa! Samozrejme, že je to chyba. Veľká chyba. Vždy musíte byť nežné. Nesprávajte sa ako kurvy. Každá prostitútky je odborníčkou v nežnosti. Pamätajte - zákazník sa dozvie o vašej kvalite, kdekoľvek je. To je jediné, čo je dôležité.

BRENDA: Raz ma jeden strašne opil vermutom, a ešte do mňa napchal asi štyri tabletky - teda, bola som opitá ako delo!

PEGGY: Áno. A čo sa stalo potom?

BRENDA: Nepamätám sa, omdlela som.

PEGGY: No to je tiež chyba, Brenda. Ako si ho potom mohla zúctovať, keď si si nepamätala, čo všetko si s ním robila?

BRENDA: Peggy, povedzte nám, koľko dostávate za jeden večer?

LULU: To sa predsa nevraví!

PEGGY: Nechaj to tak, Lulu. Nemôžem ti to povedať, Brenda, pretože sa to nevraví. To je jediné, čo je dôležité. Ani ty to nebudeš chcieť nikomu prezradiť.

Čo je, Lisa, prečo plačeš?

LISA: Prišlo mi fúto, že to nikdy nebudem robiť tak dobre ako vy, Peggy.

LULU: Peggy to robí dobre.

PEGGY: Upokoj sa, Lisa, prosím Ťa. Ak to naozaj robím dobre, tak sa snažte naučiť sa odo mňa čo najviac. To je jediné, čo je dôležité. A teraz choďte. Uvidíme sa pozajtra. A hlavne nezabudnite, čo je dôležité ...

LISA: Čo to je, Peggy?

PEGGY (*nervózne*): Upokoj sa, Lisa, upokoj sa!!

(LULU, LISA a BRENDA *odchádzajú.*)

FRANKIE: Páči sa mi, ako to robíš s tou školou, Peggy. Myslím si, že to robíš dobre.

PEGGY: Ďakujem, Frankie. Hmmm?

FRANKIE: Vieš, Peggy, premýšľal o veciach a, vieš, jedna vec a druhá a toto a tamto, a vieš, veci idú dobre a tak ...

PEGGY: Hmmm?

FRANKIE: No, rozumieš Peggy, premýšľal som, možno by som mohol rozbehnúť istý obchod. Teda, ... s tou myšlienkou prišiel vlastne Ed, ale páči sa mi to. Rozumieš, ako nápad je to dobré, naozaj sa mi to páči. Ide o to, že by sme ...

BLACK: Hej, Frankie! Došla už zásielka?

FRANKIE: Ahoj, Black! Som rád, že si prišiel. A kde je Write?

BLACK: Príde každú chvíľu. Stretol pred vchodom Lullu, Lisu a Brendu, tak sa s nimi dal do reči.

FRANKIE: Rozumiem.

PEGGY: Hmmm? Ja pôjdem. Ahoj, Frankie!

FRANKIE: Ahoj, Peggy. Peggy...HMMM...si fajn.

(PEGGY *odchádza.*)

BLACK: Peggy ... Vyzerá byť fajn.

FRANKIE: Peggy to robí dobre. Peggy vždy vie, čo potrebujem. Mám ju rád, lebo toho veľa vie. Zásielka tu ešte nie je. Edd s ňou má prísť.

WRITE (*vstúpi na javisko spolu s LISOU*): Hej, Frankie, Ahoj. Prišla už zásielka?

FRANKIE: Ahoj Write! Som rád, že si prišiel. Zásielka tu ešte nie je. Edd s ňou má prísť.

WRITE: Frankie, toto je Lisa. Lisu určite ešte nepoznáš.

FRANKIE: Ahoj, Lisa.

LISA: Volám sa Lisa. Som Peggynou žiačkou.

FRANKIE: Viem. Videl som. Myslím si, že Peggy to robí dobre. Peggy je fajn. (pauza) Tak... teda... prečo si nesadneme?

BLACK: No áno, prečo si nesadneme?

WRITE: No áno, prečo si nesadneme?

LISA: Áno.

(*Sadajú si.*)

(*Pauza.*)

WRITE: Lisa je spoločná známa mňa a Blacka, ale teraz som sa od Blacka dozvedel, že Lisa má ...

BLACK: Lisa sa mi páči, pretože má zmysel pre humor. A vôbec...na Lisu je spofah. Podobnú ako Lisa ťažko nájdeš len tak, na ulici

...

WRITE: Nech sa Lisa pred Frankom ukáže! Nech zahrá tú scénu, v ktorej ukazuje ženskú, čo si chce podrezať žili.

BLACK: To je dobré! Lisa, zahráj Frankiemu tú scénu!

LISA: Neviem...dobre. Je to scénka o žene, ktorá je nešťastná, tak si chce podrezať žili.

FRANKIE: Prečo je nešťastná?

WRITE: Nevypytuj sa Frankie, dívaj sa!

BLACK: Naozaj...vyzerá to dobre, Frankie.

LISA: Je nešťastná, pretože... pretože...

WRITE: No tak nech je len tak... jednoducho nešťastná.

FRANKIE: Predsa nemôže byť tá ženská iba tak nešťastná.

BLACK: Prečo by nemohla byť iba tak nešťastná. Je nešťastná, lebo. Ľudia sú buď nešťastní, alebo šťastní. Podľa mňa je to úplne normálne. Je nešťastná a hotovo.

WRITE: Ja si to tiež myslím. Myslím si, že keď je nešťastná, tak len preto, lebo je nešťastná. To znamená, že je nešťastná z toho, že je nešťastná, a teda nemá šťastie.

BLACK: Write má pravdu.

FRANKIE: Dobre. Tak nech je tá ženská nešťastná z toho, že nemá šťastie. Tak hraj, Lisa.

(LISA *začína prehnane hrať.*)

FRANKIE: Počkaj! Ale v čom nemá šťastie!?

BLACK: Čo ty, Frankie, večne máš!?

FRANKIE: Nič! Chcem len vedieť, že keď je tá ženská nešťastná z toho, že nemá šťastie, v čom nemá šťastie.

BLACK: Akože v čom!? Nemá šťastie. Keď je raz ženská, ktorá nemá šťastie, tak ho nemá. Nemá šťastie v ničom. Lebo keby šťastie mala, tak by nebola nešťastná. Ona je nešťastná, to znamená, že nemá v ničom šťastie.

WRITE: Black to hovorí dobre. Keď už je raz ženská nešťastná, tak len preto, že nemá v ničom šťastie. Nech nám to Lisa zahrá. Je to podľa mňa veľmi podarený kúsok.

BLACK: Tak, nech nám to zahrá. Všetkým potom bude jasné, že tá ženská je nešťastná, lebo je taký typ.

FRANKIE: Máte pravdu. V ženských sa človek houbou vyzná. Nech nám to Lisa zahrá.

(LISA *začína znova prehnane hrať nešťastnú hysterku.*)

FRANKIE: Prečo plače?! Veď ju nikto neudrel.

LISA: Ona neplače, lebo ju niekto udrel, ale lebo...

WRITE: Keď ju nikto neudrel, nemôže plakať.

BLACK: Plakala by, keby ju niečo bolelo.

FRANKIE: Jasné. Keďže ju nikto neudrel, nech neplače.

(LISA *hrá, ale bez plaču.*)

FRANKIE: Nech sa nehádže tak po zemi, veď ju nikto nedrgol a sama od seba by predsa len tak nepadala.

BLACK: Frankie má pravdu. Nemôže predsa len tak z ničoho nič padať na zem.

WRITE: Lisa, hraj to tak, že iba stojíš. Nemôžeš predsa z ničoho nič padať na zem, keď ťa nikto nekopol.
(LISA *neisto stojí, vezme britvu a potom si, akože, podreže žily.*)

FRANKIE: Bravó! Výborný kúsok. Ale prečo si tá ženská podreže žily len tak, z ničoho nič? Nemôže predsa z ničoho nič akože vziať nôž a podrezať si žily. Niečo....

BLACK: Nech si nepodreže žily. Ženská, ktorá je nešťastná si predsa nemusí hneď podrezávať žily. Nech je nešťastná, ale nech ostane nešťastná aj potom.

WRITE: Lisa, hraj nešťastnú a miesto toho, aby si si podrezala žily, tak radšej odíď, akože nemôžeš so svojim nešťastím žiť a ídeš preč.

FRANKIE: Dobre hovoríš, Write. Nech odíde, akože chce byť so svojim nešťastím sama.

WRITE: Zahraj nám ten kus ešte raz, Lisa.
(LISA *chvíľu stojí a potom rozpačito odíde.*)

FRANKIE: Bomba!
(BLACK a WRITE *lahajú na zem, mysliac, že padá bomba, keď si uvedomia, že to bol omyl, opäť vstávajú.*)

BLACK: Bingo!

WRITE: Gong!

BLACK: Dobrý kus, čo povieš Frankie?

FRANKIE: Lisa to robí dobre.

PEGGY (*sa objaví zo zadu*): Ahoj, hmmm!
(WRITE *sa zľakne, prudko sa otočí a zastrelí ju.*)

FRANKIE: Write! Ty si zastrelil Peggy!

WRITE: Peggy? Kto je to Peggy?

FRANKIE: Ona je Peggy.

BLACK: Peggy bola fajn.

FRANKIE: Ty si idiot, Write.
(Pauza.)
(Vstúpi Lisa.)

LISA: Je strašne ťažké hrať scénu o žene, ktorá je nešťastná. Asi budem musieť najprv skúsiť hrať scénu o šťastnej žene.

BLACK: Zdá sa mi, že máš pravdu, Lisa.

WRITE: Aj mne sa zdá, že máš pravdu.

LISA (*uvidí Peggy*): Čo sa stalo s Peggy?

BLACK: Write ju zastrelil.

LISA: Čože?!

BLACK: Write ju zastrelil! Namieril na ňu svoju pištoľ a zastrelil ju.

LISA: Zastrelil?

WRITE: Áno, zastrelil.
(LISA *hrá scénu o žene, ktorá je nešťastná.*)

FRANKIE: Prečo plače?! Veď ju nikto neudrel!

BLACK: Ona neplače, lebo ju niekto udrel, ale lebo...

FRANKIE: Keď ju nikto neudrel, nemôže plakať!!

WRITE: Plakala by, keby ju niečo bolelo.

FRANKIE: Prečo sa tak hádže po zemi, veď ju nikto nedrgol. Sama od seba predsa nemôže len tak padať.

BLACK: Frankie má pravdu. Nemôže predsa len tak z ničoho nič padať na zem.

WRITE: Lisa, hraj to tak, že iba stojíš. Nemôžeš predsa z ničoho nič padať na zem, keď ťa nikto nekopol.
(LISA *sa prestane hádzať po zemi.*)

FRANKIE: To je dobré! Lisa, prosím ťa, hraj to bez plaču. Nemôžeš sa predsa len tak rozplakať, keď ťa nikto neudrel, a potom z ničoho nič padať na zem, keď ťa nikto nedrgol.
(LISA *prestane plakať, neisto stojí.*)

FRANKIE: Tak, zahraj nám tú scénu, Lisa!
(LISA *chvíľu stojí, potom rozpačito odíde.*)

WRITE: To bolo veľmi dobré.

BLACK: Lisa to robí dobre.
(Odnese Peggy do zadu.)

BLACK: Write je všivák.

WRITE: Nehovor, že som všivák.

FRANKIE: Nehádajte sa!

WRITE: Frank má pravdu. Nehádajme sa. Poďme za Lisou, určite nás čaká. Lisa, keď dohrá scénu, rada počúva, či sa nám to páčilo, alebo nie. Lisa si váži našu kritiku.

FRANKIE: Poďme za ňou. Bol to dobrý kus. Poviem jej, že to robí dobre.

BLACK: Keď si Lisa vypočuje kritiku, vždy má chuť pripraviť si ďalšiu scénu. Už ich má nacvičených asi dvanásť.

WRITE: Lisa... Škoda.

FRANKIE: Čo škoda?

WRITE: Ale, dnes som sa od Blacka dozvedel, že Lisa má...

BLACK: Nezdružuj Write, vieš, že na to nemáme čas.

FRANKIE: Ideme!

4.obraz:

Druhý dialóg Blacka a Writea

WRITE: Black, nezdá sa ti, že udalosti majú vždy na seba nejakú návaznosť?

BLACK: Ako to myslíš, Write?

WRITE: Myslím to tak, že vždy, keď sa niečo stane, tak sa to buď už stalo, alebo sa stalo niečo, čo sa na to podobá, a keď sa nepodobá, tak sa pred tým stalo niečo, čo umožnilo, aby sa to, čo sa stalo, vôbec stalo.

BLACK: Vieš, Write, to je tak, že všetko, čo sa stane sa stane vždy kvôli niečomu, čo sa buď stalo pred tým, alebo ešte pred tým, alebo čo sa ešte len stane.

WRITE: Vieš, Black, ale ja viem, prečo sa veci dejú tak ako sa dejú. Preto, lebo všetko sa deje, aby sme my v tom mali prehľad. Nič sa predsa nemôže stať len tak, z ničoho nič. Veci sa dejú, lebo vedia, že potrebujeme aby sa stali, alebo že raz budeme

potrebovať aby boli, alebo jednoducho len preto, aby sme my o nich vedeli.

BLACK: Možno je to fak, Write, ale môže to byť aj tak, že sa veci dejú nezávisle od nás, a potom sa ešte dejú veci, ktoré sa dejú, aby sme vedeli, že sa stali tie veci pred nimi, a teda my o tých veciach vieme cez iné veci. Tak všetko, čo sa stane, stane sa a vieme o tom. Ale, predtým, ako sa taká vec stane, si musíš položiť túto otázku: „Viem, aká vec sa stane?“

WRITE: Musím si položiť túto otázku?

BLACK: Áno, musíš si položiť túto otázku.

WRITE: No dobre, ale aká je potom odpoveď na túto otázku?

BLACK: Predtým, ako sa vec stane?

WRITE: Samozrejme, že predtým! - „Viem, aká vec sa stane?“

BLACK: No, to je rôzne, Write. To závisí na tom, kto sa chystá vykonať tú vec, ktorá sa má stať.

WRITE: Ty si myslíš, že keď ja som ten, ktorý sa chystá vykonať tú vec, ktorá sa má stať, ja som ten, ktorý stojí v pozadí toho, čo sa má udiť.

BLACK: Áno, v prvom prípade.

WRITE: Aký je ten druhý prípad?

BLACK: Write, ten druhý prípad je predsa, vtedy keď osobne poznáš tú osobu, ktorá sa chystá vykonať tú vec, ktorá sa má udiť, a s tou osobou si prediskutoval, čo je tá vec, ktorú sa osoba chystá vykonať - a prediskutoval si to pred tým, ako táto osoba koná.

WRITE: Prediskutoval si to, pred tým, ako táto osoba jedná, alebo predtým?

BLACK: Aký je v tom rozdiel, Write?

WRITE: No v prvom prípade si to s tou osobou prediskutoval a osoba od teba potom odišla a tá vec, ktorá sa mala stať, osoba vykonala nezávisle. Ale ty predsa nemôžeš vedieť, či tá osoba vykonala tú vec presne tak, ako ste to prediskutovali, alebo tú vec vykonala úplne ináč. V druhom prípade teda ty stojíš pri osobe, ktorá sa chystá vykonať tú vec a môžeš si overiť, či tú vec vykonáva presne tak, ako ste to prediskutovali.

BLACK: Alebo nie.

WRITE: Alebo čo nie?

BLACK: No, si s osobou a ... no áno, ona môže vykonať tú vec presne tak, ako ste to vy prediskutovali, že ju má vykonať, alebo ju vykoná ináč. Len preto, že ste to tak prediskutovali, to ešte nemusí vypáliť presne tak. A to, že ty si tam, alebo tam nie si, ešte nemusí znamenať, že tá vec vypáli presne tak, ako ste to prediskutovali.

WRITE: Myslím, že rozumiem. Ale môžem ti položiť jednu otázku?

BLACK: Samozrejme.

WRITE: Čo myslíš tým: „Buď som tam, alebo tam nie som?“ Ak nie som tam, kde teda som?

BLACK: Ako mám ja vedieť, kde ty práve si?

WRITE: Veď stojím pred tebou, Black.

BLACK: Ale ja nehovorím o tom, kde si teraz. Hovorím o tom, kde si, keď sa vec, ktorá sa ma udiť, deje.

WRITE: A kde teda som?

BLACK: Write! Ako to mám vedieť?! Si tam, kde si. Stojíš pri mne, alebo nestojíš pri mne, ak nie pri mne, pri niekom inom! Stoj si, kde chceš!

WRITE: Čím sa to stále napchávaš, Black?

BLACK: Čo ťa potom. Čokoládové cukríky.

WRITE: Odkiaľ máš čokoládové cukríky?!

BLACK: Mám.

WRITE: Musíš sa nimi napchávať akurát teraz, Black?

BLACK: Prečo nie teraz? A vôbec...čo ťa je potom. Dostal som čokoládové cukríky, tak ich jem, vôbec sa ťa to netýka, Write.

WRITE: Pokaž si zuby, Black, ak to všetko zješ sám. Pokazené zuby hrozne bolia.

BLACK: Staraj sa o seba, Write.

WRITE: Svet o nás ešte stále nevie.

BLACK: Prečo by o nás mal vedieť?

WRITE: Neviem. O každom by mal vedieť.

BLACK: Write, prosím ťa, spamätaj sa! Na svete je toľko ľudí, že keby mal o každom vedieť, tak by sa z toho zbláznil.

WRITE: Možno. Aspoň o niekom by sa svet dozvedieť mal.

BLACK: Pozri sa na takého Edda. Vedia o ňom všetci špicly v meste. Darmo, Edd to robí veľmi dobre. Vie sa obracať - vie sa o ňom. My sme známi iba tu na okolí. Ale môže sa stať, že to niekam dotiahneme.

WRITE: Máš pravdu, Black. Základ je, aby sme to robili dobre.

BLACK: Robíme to dobre, Write.

5.obraz:

Frankie, Peggy, "Káva a cigarety"

FRANKIE: Smrť Peggy ma vzala. Nečakal som, že mi za ňou bude tak smutno. Peggy bola fajn. Zoznámili sme sa pred rokom a pol v kaviarni Michael's place. Pršalo, a tak som tam vbehol, lebo neznášam zmknúť v daždi. Pripadá mi to ako nechať sa ošťať, alebo liezť v zime v kožuchu pod Kennedyho fontánu. Vôbec neznášam, keď vonku prší. Vždy musím sedieť na zadku kdesi v suchu a čakať, kým to skončí. Som potom nervózny, lebo nemôžem robiť, čo chcem. Možno by som práve chcel sedieť vo vnútri, ale keď je sucho, vždy mám možnosť výjsť von, keď sa mi zachce. Do Michael's place som teda vošiel nervózny a podráždený. Peggy tam sedela sama, sedela za okrúhlym stolíkom a mala na stole konvicu s kávou. Prisadol som si. Odvtedy sme kamaráti. Zoznámila ma s Edom, s ktorým mi to šlape až do teraz.

(PEGGY sedí za okrúhlym stolíkom v kaviarni, na stole má konvicu s kávou, šálku, cigarety, zapalovač a popolník.)

FRANKIE: Ahoj! Volám sa Frankie. Môžem si prisadnúť?

PEGGY: Som Peggy, ahoj. Sadni si.

FRANKIE: Ďakujem. Neznášam mokrú v daždi. Pripadá mi to ako nechať sa ošľáť, alebo liezť v zime v kožuchu pod Kennedyho fontánu. Vôbec neznášam, keď vonku prší. Vždy musím sedieť na zadku kdesi v suchu a čakať, kým to skončí. Som potom nervózny, lebo nemôžem robiť, čo chcem. Možno by som práve chcel sedieť vo vnútri, ale keď je sucho, vždy mám možnosť vyjsť von, keď sa mi zachce. Môžem si naliať trochu kávy?

PEGGY: Pýtaj si šálku.

(ČAŠNÍK donesie Frankiemu šálku, postaví ju na stôl a odíde, Frankie si nalieva kávu.)

FRANKIE: Pracujem v zeleninárskej firme Trout-company už skoro dva mesiace. Môžem cigaretu?

PEGGY: Vezmi si.

FRANKIE: Nefajčím veľa. Nemám na to čas. Ale páči sa mi to. Čo robíš ty, Peggy?

PEGGY: Som na voľnej nohe.

FRANKIE: Umelkyňa...?

PEGGY: Niečo také...

FRANKIE: Vždy som obdivoval umelcov. Zdajú sa mi takí... takí... no jednoducho fajn. Poznal som jedného. Volal sa Teddy. Poznáš ho? Vždy, keď sa opil, vykrikoval, aby sme nečítali romány, lebo tým strácame čas. Verím mu, určite je to pravda, lebo potom nám vždy zahral kúsok z hry o chlapíkovi, ktorému vlastný strýko zabil otca a vzal si jeho matku. Bol to dobrý kus, ale nezdá sa mi to príliš realistické, lebo ten chlapík sa mi zdal nejaký čudný, bol... no... taký roztečený. Môžem cigaretu?

PEGGY: Zober si. Mám ešte jednu krabičku.

FRANKIE: Káva je dobrá.

PEGGY: Vždy tu robia dobrú kávu.

FRANKIE: Objednám ešte konvicu, dáš si?

PEGGY: Ako chceš.

(ČAŠNÍK prináša konvicu, kladie ju na stôl, vezme prázdnu konvicu, odchádza.)

PEGGY: Bývam tu neďaleko. Chodím sem skoro každý deň. Potom môžeme zísť ku mne... keď prestane pršať. Ku mne chodí veľa ľudí, stále u mňa niekto je. Mám to rada.

FRANKIE: Tak teda ten Teddy, rozprával mi ešte o sestrách, čo chceli do Moskvy. Taká hra.

PEGGY: Áno?

FRANKIE: Ale tiež sa mi to nezdá nejak zvlášť realistické. Teda... prečo by tie sestry chceli ísť do Moskvy, nie?

PEGGY: A išli do Moskvy?

FRANKIE: Kto?

PEGGY: No, tie sestry či išli do Moskvy.

FRANKIE: Aha! Ja si myslím - určite.

(Pauza.)

FRANKIE (na jej šaty): Máč rada červenú farbu?

PEGGY: Aní nie, ale... Daj si cigaretu!

FRANKIE: Vďaka. (Zhodí kabelku, z ktorej vypadnú šminky.) Hop, spadla ti kabelka... Prosím.

PEGGY: Šminky nosím vždy so sebou. Boli drahé, nechcem, aby mi ich doma ukradli.

FRANKIE: Zlodejov sa neboj. Niekoľko ich poznám. Každý zlodej, keď niečo ukradne, nikdy to nekradne z osobných dôvodov. On nechce ublížiť tebe, jemu sa len páči predmet, ktorý máš. Ak ti zlodej niečo ukradne, tak to svedčí o tom, že ukradnutý predmet za niečo stál. Byť okradnutý je teda veľmi lichotivé.

PEGGY: Poznám zlodejov.

FRANKIE: Páčiš sa mi.

PEGGY: Aj ty sa mi páčiš.

FRANKIE: Daj si kávu. Dám si cigaretu.

PEGGY: Dobré.

FRANKIE: Tancuješ?

PEGGY: Niekedy.

FRANKIE: Tvoje cigarety sú veľmi dobré.

PEGGY: To sú ľahké cigarety. Môžeš ich vyfajčiť hrozne veľa a nič sa ti nestane. Z iných ma bolievajú pľúca, alebo hrdlo. Keď fajčíš, musíš sa umývať aj trikrát denne, lebo to škodí pleti. Používam krém na regeneráciu. Aj vlasy sú napáchnuté dymom. Mám lak, ktorý udrží vlasom vôňu až päť hodín.

FRANKIE: Pôjdeme...? Vonku je to už lepšie. (K divákovi.) Povedala, aby sme išli a priviedla ma do tohoto domu. Okrem nej tu ešte býval Ed, dvaja vreckári - Johnny a Pat a dve jej kamarátky, o ktorých som sa neskôr dozvedel, že sú tiež „na voľnej nohe“. Je to veľký dom, a každý má svoju izbu. Ed má dve izby, ale z jednej urobil dielňu. Vyrábame v nej všetko, čo potrebujeme vyrobiť. Bývam v izbe, ktorá je hneď vedľa kúpelne. Na ľavej strane chodby sú dvere do mojej izby, na pravej strane dvere do kúpelne a na jej konci schodište, smerom hore. Na mojej chodbe už teraz nebýva nikto, pretože Pata zavreli za vreckárstvo a John odišiel kamsi na juh. Peggy bývala v podobnej izbe ako ja, ale na prvom poschodí. Tam býval ešte Teddy, ale iba asi dva mesiace. Na tomto poschodí bývali aj jej dve kamarátky, dnes tam už je iba Joss, ktorú všetci volajú Lulu. Tá druhá, Debra, zomrela na akúsi pohlavnú chorobu. Z Debrinej izby sme sa rozhodli urobiť salón. Tam budeme prijímať hostí, tak ho chceme s Edom reprezentatívne zariadiť. Kúpili sme gauč, veľký okrúhly stôl a koberec. Peggy sľúbila, že vyberie nejakú tapetu. Najlepšie takú, aby sa hodila ku kobercu. Peggy mala dobrý vkus, preto sme jej, Ed a ja, dôverovali vo výbere tapety. Teraz, keď je Peggy mŕtva, Ed nechá vybratie tapety asi na mňa. Je to zodpovedná úloha, pretože salón musí ukázať, že vieme, čo je pekné. Najčastejšími hosťami Eda a mňa sú Black a Write. Black a Write vedia veľmi dobre, čo je pekné, a čo nie.

(ČAŠNÍK postupne odnáša všetko zo stola, potom stôl aj stoličky.)

FRANKIE: Dobré. Poďme k tebe. Dnes mám kopec času - dal som výpoveď v práci. Vôbec ma to tam nebavilo.

6. obraz:

Ed, zásielka a pretozdelovanie

FRANKIE: Robíš to dobre, Lisa.

BLACK: Frank má pravdu. Ten kus je viac ako podarený.

LISA: Málo sa tomu venujem. Talent je potrebné rozvíjať neustále.

Každý deň sa aspoň štyri hodiny venovať hereckej práci. Len tak to môžeš znovu a znovu zdokonaľovať. Každá scéнка potrebuje vlastný scenár. Ten scenár si najprv musím vymyslieť, a potom premýšľať ako to zahrám. Keď to mám všetko premyslené, musím to nacvičiť. Je to veľmi zodpovedná práca, pretože každá scéнка hovorí o živote. A vôbec to nie je také ľahké, ako sa zdá.

WRITE: Vidíme, že to robíš dobre, Lisa. Keď to robíš dobre, to znamená, že si to dobre nacvičila.

BLACK: A teda asi dobre premyslela.

FRANKIE: Všetko treba najprv vymyslieť, a potom urobiť. Keď ideme na nejakú akciu s Edom, tak to vždy najprv Ed, spolu so mnou, poriadne premyslí a rozdelí úlohy.

BLACK: Lenže Lisa je sama. Všetky úlohy teda musí sama aj zahrať.

WRITE: Black má pravdu. Ty a Ed ste dvaja. Lisa je jedna.

LISA: Tým, že som jedna, to mám ťažšie. Keď napríklad hrám scéнку, kde sú dve postavy, musím ich zahrať obidve.

FRANKIE: Je to ťažké...

LISA: Vždy som ale rada, keď narazím na takéto problém. Práve týmto sa talent neustále rozvíja. Keď vyriešim jednoduchý problém, riešim zložitejší a ešte zložitejší. Možno raz budem vedieť zahrať aj kus, v ktorom bude až sem postáv.

FRANKIE: Lisa je veľmi talentovaná. Robí to podľa mňa dobre. Poznal som herca, volal sa Teddy - nepoznáš ho Lisa? Hral scéнку o chlapíkovi, ktorý odišiel do Moskvy, lebo jeho vlastný strýko zabil jeho otca a vzal si jeho matku.

ED (*prináša zásielku*): Ahoj!

FRANKIE: Ahoj, Ed!

BLACK: Ahoj, Ed!

WRITE: Ahoj, Ed!

FRANKIE: Ed, toto je Lisa. Lisa je veľmi talentovaná. Hrá scéinky. Lisa to robí veľmi dobre.

ED: V akom hrala filme?

BLACK: Lásky jednej tmavovlásky.

ED (*po nebezpečnej pauze*): Áno, to sa mi páčilo.

LISA: Ahoj, Ed.

ED (*pozrie na Lisu, ale neodpovedá*): Priniesol som zásielku. Každý nech mi dá obvyklú sumu. Už som to rozdelil. (*Vymieňajú si balíčky a peniaze.*) Tak. Všetko je vybavené. Ahoj, Frankie.

FRANKIE: Ahoj, Ed!

BLACK: Ahoj, Ed!

ED: Ahoj, Black.

WRITE: Ahoj, Ed!

ED: Ahoj, Write.

LISA: Ahoj, Ed!

(*ED pozrie sa na LISU, ale neodpovedá, odchádza.*)

FRANKIE: Ed to robí dobre.

WRITE: Máš pravdu, Frankie!

LISA: Ja som nikdy nebola v žiadnom filme, Black!

BLACK: Ja to viem, ale Ed to nevie.

WRITE: Poďme.

BLACK: Poďme

(*Všetci odídu.*)

7. obraz:

Tretí dialóg Blacka a Writea

WRITE: Black, prosím ťa, postav sa tam do rohu a namier na mňa svoju pištoľ.

BLACK: Prečo by som na teba mal namieriť svoju pištoľ?

WRITE: Len tak. Postav sa a namier na mňa svoju pištoľ.

BLACK: Dobré teda. Takto?

WRITE: Počkaj! Ostaň chvíľu tak.... To je zvláštne. Keď mieriš pištoľou, vôbec nezbudzuješ hrôzu, Black. Vyzeráš úplne ako Black. Žiadny gangster.

BLACK: Prečo si to myslíš, Write.

WRITE: Tak... vidím. Vyzeráš ako Black, nie ako gangster.

BLACK: Myslíš to vážne, Write.

WRITE: Bojím sa, že je to pravda.

BLACK: Čo mám robiť, Write?

WRITE: Nevieť... skús sa postaviť, namier na mňa svoju pištoľ, a potom sa tvár hrozivo... táák... nie, Black, je to zlé, stále vyzeráš ako Black, nie ako gangster... ani teraz to nie je dobré... nie, Black, stále zle... robíš to zle, Black!

BLACK: Kedy si na to prišiel, Write?

WRITE: Nevieť, tak ma to napadlo. Napadlo ma, aby si sa postavil tam do rohu a namieril na mňa svoju pištoľ. Ale ty, Black, vôbec nevyzeráš hrozivo. Vyzeráš stále ako Black.

BLACK: Čo mám robiť, Write??!

WRITE: Nevieť.

BLACK: Akože nevieš, Write. Predsa ma v tom nenecháš! Skús sa postaviť do rohu a namier na mňa svoju pištoľ.

WRITE: Prečo by som mal na teba namieriť svoju pištoľ?

BLACK: Tak tu máš... na ... namier na mňa moju pištoľ.

WRITE: Prečo tvoju, keď mám svoju pištoľ?

BLACK: Dobré, Write. Postav sa teda do rohu a namier na mňa svoju pištoľ, aby som prišiel na to, ako to mám robiť.

WRITE: Rozumiem, Black. Tak teda sa takto postavíš do rohu, namieriš na mňa svoju pištoľ a už by si mal vyzeráť hrozivo.

BLACK: Write, ale veď nevyzeráš hrozivo!

WRITE: Tak ako...

BLACK: No... ako Write... vyzeráš ako Write.

WRITE: Čo to hovoríš, Black.

BLACK: No naozaj, keď tam v tom rohu stojíš a mieriš na mňa svojou pištoľou, vôbec nevyzeráš hrozivo. Vyzeráš ako Write.

WRITE: Skúsme to naraz, Black. Postav sa do toho rohu a ja sa postavím sem a namierme na seba svoje pištole.

BLACK: Dobre... Tak čo, Write?

WRITE: Nič.

BLACK: Čo nič?

WRITE: Vôbec nič. Nevyzeráš ani trochu hrozivo. Vyzeráš ako Black. A čo ja?

BLACK: Nič, Write. Vyzeráš ako Write. Write a nie gangster.

WRITE: Čo budeme robiť, Black?

BLACK: Nevie, Write.

WRITE: Prečo sa hádžeš po zemi a plačeš, Black???

BLACK: Nevie, Write.

WRITE: Ty si nešťastný, Black.

BLACK: Som, Write. Preto sa hádzem po zemi a plačem. Čo budeme robiť, Write?

WRITE: Nevie, Black. Musíme začať robiť niečo iné!

BLACK: Ako to myslíš, Write?

WRITE: Myslím to tak, že musíme začať robiť niečo iné.

BLACK: A čo, Write?

WRITE: Nevie, Black.

BLACK: Zastrelme sa, Write!

WRITE: Ako... ja teba a ty... mňa?

BLACK: Nevie, Write.

WRITE: Zastrelme sa, Black.

BLACK: Dobre.

WRITE: Počkaj, Black. Nemali by sme to niekomu povedať?

BLACK: Komu?

WRITE: Niekomu, kto by nám poradil, či je to dobré riešenie.

BLACK: Sme nerozhodní, Write. Nemôžeme predsa všetko riešiť s pomocou niekoho iného. Ak sa odhodláme niečo urobiť, tak to urobme. Každý skutok, ktorý sa chystáme urobiť, musíme urobiť hneď, lebo nám nápad niekto vyfúkne a urobí skutok miesto nás.

WRITE: Máš pravdu, Black. Musíme konať. Odhodlať sa, nie iba ostať pri prázdnych rečiach.

BLACK: Musíme vykonať skutok rýchlejšie, ako sa dá vykonať. Skôr, ako nás vôbec napadne ho vykonať, aby nám niekto iný nestihol vyfúknuť ani myšlienku z hlavy.

WRITE: Tak je to, Black. Preto o nás svet nevie. Vždy nám z hlavy vyfúkol každý nápad, ktorý sme dostali, pretože sme nekonali rýchlo, okamžite, skôr, ako nás to napadlo. Preto o nás svet ešte nevie.

BLACK: Urobme to, Write!

WRITE: Robíme to dobre, Black!

(Pauza.)

BLACK: Chceš mi ešte čosi povedať, Write?

WRITE: Nemáme na to čas.

BLACK: Ešte máme chvíľočku, keď chceš, môžeš hovoriť.

(Pauza.)

WRITE: Iba som premýšľal, či na svete existuje niečo, čo sa mi páči najviac zo všetkého.

BLACK: A prišiel si na to, Write?

WRITE: Áno.

BLACK: Tak teda?

WRITE: Veď vravím, že som na to prišiel!

BLACK: Myslím, či mi povieš, či na svete existuje niečo, čo sa ti páči najviac zo všetkého.

WRITE: Poviem ti to.

BLACK: Tak teda?

WRITE: Veď vravím, že ti poviem! Najviac na svete sa mi páči dívať sa, ako sa žena, o ktorú sa zaujímam, mydlí vo vani.

BLACK: Ako... nahá?

WRITE: Áno, ako... nahá.

BLACK: To sa ti na svete páči najviac zo všetkého?

WRITE: To sa mi na svete páči ako jediné zo všetkého.

BLACK: Write?

WRITE: Áno, Black?

BLACK: Môžem sa ťa spýtať..?

WRITE: Pýtaj sa, Black.

BLACK: Kedy si naposledy videl ženu, o ktorú sa zaujímaš mydlíť sa vo vani... ako nahú?

WRITE: Kedy?

BLACK: No áno, kedy?

WRITE (po pauze): To si teda nepamätám.

BLACK: Ty si to napamätáš? Ako to teda môže byť vec, ktorá sa ti na svete páči najviac zo všetkého, ak si to napamätáš?

WRITE: Máš na to odpoveď, Black?

BLACK: Ja či mám odpoveď?

WRITE: Áno.

BLACK: Teda dobre, Write. To je ako keď si bol malý a spadol si, alebo čo, a bolelo to, pamätáš si tú bolesť?

WRITE: Samozrejme, že nie, bol som predsa malý!

BLACK: Tak - existovala teda tá bolesť?

WRITE: Či tá bolesť existovala?

BLACK: No áno, existovala?

WRITE: Či existovala bolesť, keď som bol malý?

BLACK: Čítil si tú bolesť, keď si bol malý? Pretože, pochop, bolesť je dôležitá iba pre osobu, ktorá ju cíti - a keď tá osoba, v tomto prípade ty, Write, keď si tá osoba tú bolesť nepamätá, môžeme o tej bolesti hovoriť, že existovala?

WRITE: Chápem. Myslím si ale, že keď dieťa plače, aj keď si napamätá bolesť, ale určite si jeho matka, alebo otec pamätajú, že dieťa plakalo, a určite by neplakalo bez príčiny, ale že ho niečo bolí, to znamená, že bolesť existovala.

BLACK: Takže existovala?

WRITE: Black, Ty mi chceš nahovoriť, že keďže si nepamätám kedy som sa díval na ženu, o ktorú sa zaujímam, ako sa mydlí vo vani, že taká žena neexistuje?!

BLACK: Tak je.

(Pauza.)

WRITE: Black?

BLACK: Áno, Write!

WRITE: Moji rodičia sú už ale mŕtvi.

BLACK: Myslíš, že je to problém?

WRITE: Myslím, že by to mohol byť problém.

BLACK: Chceš tým povedať, Write, že keďže sú tvoji rodičia už mŕtvi, a teda nemôžu potvrdiť, že si bol dieťaťom a teda - možno - si sa o žiadnu ženu nezaujímal? To tým chceš povedať?

WRITE: Chcem tým povedať, že už takto ďalej nemôžeme strácať čas, mali by sme ísť!

(Pauza.)

BLACK: Write, podme!

WRITE: Robíme to dobre, Black?

BLACK: Robíme to dobre, Write.

(Po ich odchode sa svetlá stiahnu, až na jeden kužeľ uprostred, do ktorého po chvíli vstúpi LISA. Je nahá, čo znamená, že má na celom tele oblečené body telovej farby, na ktorom má nakreslené prsia i ostatné. Pod svetlom by to malo vyzerať, že je nahá, ale fakticky nahá nie je. LISA si prináša lavórik, do ktorého vstúpi. Má špongiu, s ktorou hrá, že sa mydlí, a to až do prichodu BRENDA a LULLU, ktoré jej prinesú uterák. Tým začína ôsmy obraz.)

8.obraz:

Lisa, Lullu a Brenda

LULLU: Bez Peggy to jednoducho nevieme.

LISA: Sme stratené. Nikdy to nebudeme robiť dobre.

BRENDA: Stála som na ulici, aj si ma obzerali, ale potom vždy všetci odišli. Nevedela som ako sa usmievať, ani čo povedať.

LULLU: Mňa poslal do riti už pri večery. Chcela som byť vtipná a zábavná, a asi som ho urazila. Povedal mi, nech sa najprv naučím správať, a potom robím kurvu.

LISA: Mala som dvoch stálych...Najprv chodili obaja, ale potom chodil už iba Black. Write na mňa zazeral, akoby som mala vši. Potom sa neukázal ani Black. Nevidela som ich asi tri dni.

BRENDA: Nezarobila som si ani na poriadnu večeru.

LULLU: Hovor mi o tom niečo.

LISA: Vykašlem sa na to. Pôjdem robiť niečo iné. Mám nacvičených dvadsať kúskov. Hovoria, že som talentovaná. Vraj to robím dobre.

LULLU: Ja pôjdem na juh. Tam vraj človek môže prežiť. Tu je to na nič. Poriadnu robotu si tu nikto neváži.

BRENDA: Lullu má pravdu. Tu sa to robiť dobre nedá.

LISA: Svet o nás nevie.

BRENDA: Tu svet nevie o nikom.

LULLU: Zločin potrebuje, aby o ňom niekto vedel. Ináč nemá zmysel. Potrebuje svet, aby sa naňho díval. Existuje predsa iba kvôli svetu. Lisa má pravdu: Radšej hrať scény, tam vieš, že sa dívajú.

BRENDA: Nemá to tu zmysel. Pôjdem s tebou na juh, Lullu. Urobíme dobre.

(BRENDA a LULLU odídu.)

(LISA hrá ženu, ktorá je nešťastná: chvíľu stojí, a potom rozpačito odíde.)

9.obraz:

Frankie, nostalgia a smutný koniec

FRANKIE: Black a Write zmizli. Lullu tiež. Každý si myslí, že ušli na juh. Ja si o tom nemyslím nič. Eda zavreli. Išiel len tak po ulici a čapli ho. Podľa mňa ho niekto bonzol. Všetko ostalo na moju hlavu: Zoženiem zásielku a prerozdelím ju. Zatiaľ iba medzi mňa a Lisu, ale chcem obchod rozbehnúť vo väčšom. Lisa sa sem načas presťahovala. Býva v Pegginej izbe. Nepovedala mi, čo robí, ale vraj sa to čo nevidieť dozviem. Kúpil som tapetu do salónu. Ani si neviete predstaviť, v koľkých farbách sa také tapety vyrábajú. A potom ešte viacfarebné a vzorované tapety. A tých vzorov je tiež strašne veľa a v rôznych farebných kombináciách. Nakoniec som vybral z každého druhu jednu tapetu. Salón ale ešte nie zariadený, nemôžem vám ho ukázať. Ale teraz podme k veci. S predajom domu prišiel vlastne Ed. Mňa tou vecou poveril. Jedná sa o druhé poschodie a polovicu prvého, čo je vlastne skoro celý dom. Nechajte si to uležať v hlave a dajte mi vedieť čo najskôr. Teraz, keď som tu skoro sám, určite sa dohodneme,... ale dajte mi to vedieť ešte tento týždeň, lebo po vás by sem mali prísť ďalší. Samozrejme, že to predám tomu, kto dá najviac. Ale hlavne...nechcem podrázakov. Viete o čom hovorím, veď sme všetci z jednej brandže. Je to tu fajn. Tu sa dá robiť to dobre.

KONIEC?

Epilóg

(Epilóg sa hrá, iba keď to herci urobili dobre.)

(Pauza.)

WRITE: Black?

BLACK: Počúvam ťa, Write.

WRITE: Vieš, premýšľal som... to čo sme hovorili... no, vieš... s tou ženou, či som sa o nejakú ženu zaujímal... Myslím, že treba otočiť otázku a spýtať sa, či sa nejaká žena zaujímala o mňa!

BLACK: A zaujímala sa?

WRITE: Ako to mám vedieť, Black?

BLACK: Nuž, keď nevieš...

WRITE: Ale nie, nemyslím to tak! Myslím to tak, že ako to mám vedieť. Podľa akých kritérií mám prísť na to, že sa tá žena o mňa

naozaj zaujímala!
BLACK: Podľa akých kritérií?
WRITE: No, áno.
BLACK: Nuž podľa mňa sú tu dve kritériá.
WRITE: Dve?
BLACK: Dve! Prvé je, že pre teba tá žena varí, upratuje, žehlí tvoje šaty a plače, keď ňa zastrelia.
WRITE: To je prvé kritérium?
BLACK: Áno. To druhé je, že všetky tieto veci pre teba robí zadarmo!
WRITE: Úplne?
BLACK: Úplne!
WRITE: Tak potom sa ňa spýtam: „Zaujímala sa Lisa o teba naozaj?“
BLACK: Nie, musel som jej platiť.
WRITE: A ty si sa o ňu zaujímal?
BLACK: Pozri sa, to je ako Ed povedal, že keď si zavesíš na krk ženskú, vycicia ti krv.
(Pauza.)
WRITE: Čo sa stalo s Edom?
BLACK: Špiclovali ho.
WRITE: Vravel som, že sú tam špicli!
BLACK: Boli tam špinaví špicli.
WRITE: Kto to povedal?
BLACK: Ja som to povedal. Povedal som, že tam boli špinaví špicli.
WRITE: Kedy si to povedal?
BLACK: Teraz! Teraz pred chvífou.
WRITE: Možno si to povedal pred chvífou, ale prvý som to povedal ja. Ešte skôr, ako si to povedal ty!
BLACK: Možno. Tak či tak, boli tam špicli.
WRITE: To je pravda.
(Pauza.)
BLACK: Nevieš, čo je s Lisou?
WRITE: Stala sa herečkou.
BLACK: Dostala aj prácu?
WRITE: Samozrejme. Dostala svoju úlohu s charakterom.
BLACK: Kde to dostala?
WRITE: Prestaň Black, ako sa ma to vôbec môžeš pýtať.
Samozrejme, že v tejto hre!
BLACK: Ako to myslíš, Write!

WRITE: Ako to myslíš: „Ako to myslím?“ Nie je to snád' jasné? To ti naozaj musím všetko dopodrobna vysvetľovať? Jednoducho sú na svete veci, ktoré ty asi nikdy nepochopíš. A vieš prečo, môj drahý Black?

BLACK: Nie.
WRITE: Nuž... Nechajme to tak.
BLACK: Necháme to tak?
WRITE: Áno, nechajme to tak!
(Pauza.)
BLACK: Bol by si taký láskavý, Write, a odpovedal mi na jednu jednoduchú otázku?
WRITE: Samozrejme.
BLACK: Ako to myslíš!!!!?
WRITE: Myslím to tak, že ty a ja sme postavami v hre, a takisto Lisa.
BLACK: To znie dobre!
WRITE: To je dobré!
BLACK: No dobre, ale ako je možné, že Lisa hrá v hre, a zároveň je aj postavou v tej hre? Chcem povedať, že rozumiem, že ona aj my, sme postavami v hre, ale neviem pochopiť, že Lise - v tom istom čase, ako je postavou v hre - môžu ponúknuť angažmá, aby hrala túto postavu. Rozumieš?
WRITE: Samozrejme, že rozumiem. Ale myslím si, že je to iba preto, že Lisa je talentovaná, a keď dokáže zahrať viac postáv v jednej scénke, dokáže aj toto.
BLACK: Tak prečo tam nejdem a nepozrieme sa na to?
WRITE: Na čo?
BLACK: Na tú hru!!!
WRITE: Správne! Prečo tam nejdem, a nepozrieme sa na to?
BLACK: Výborný nápad!
WRITE: Počkaj! Ak pôjdeme do divadla, sadnúť si do tmy a minúť naše peniaze - musím ti položiť jednu otázku!
BLACK: Čo je to za otázku, Black?
WRITE: Robia to dobre?
BLACK: Áno - robia to dobre!
WRITE: Tak teda ideme?
BLACK: Poďme, Black!
KONIEC